

Alice Bah Kuhnke: Tal på nationaldagen 2016

Talare

Alice Bah Kuhnke
Kultur- och demokratiminister

Datum

6 juni 2016

Plats

Östersund

Bästa jämtar, släkt och vänner, Jag tycker så mycket om nationaldagen. För mig är den ett tillfälle att stanna upp och fundera. Fundera och identifiera. Och låta ett imaginärt täckefalla ned och omfamna allt det som är svenskt, det som är Sverige. Och sen itanken promenera omkring och lyfta och känna på det som finns under dethär täcket. Och det är mycket. Det är röda hus med vita knutar och det ärmango och chutney. Det är regn på midsommar och det är ljust dygnet runt underramadan. Det är betongdjungel och ändlösa skogar. Det är melodifestival och knätofs. Det är människor som bott på samma plats som alla sina släktingar så långt tillbaka i tiden man kan räkna. Det är människor som flyttade till Sverige i år. Det är det här och tusen saker till som gör vårt land till vad det är. Vi har så mycket att vara stolta över. Ni som lever era liv här i Jämtland är mycket väl medvetna om vad ni får av den storslagna naturen som omger er. Friheten som vi i Sverige har; att röra oss fritt i skog och mark är något som vi ska vårda och använda. Den vila för själen som de vidunderliga fjällvidderna erbjuder gör att ett helt kort besök kan lämna minnen som räcker ett helt liv. Sverige är ett enastående vackert land med både magnifika fjäll och ändlösa vidder. Stormande älvar och bäcksvarta tjärnar. Oändliga tallskogar och magiska bokskogar. Brusande storstäder och lantliga byar. Det tar inte slut, det finns ständigt något att upptäcka. Vi bor i ett stort land. Vi kan också vara stolta över en välfärd som sträcker sig långt utöver vad de flesta människor i världen kan föreställa sig. Den ger oss som bor här en frihet att våga välja våra drömmar. Men också en trygghet, om man någonsin misslyckas eller blir sjuk en tid. Att vi gemensamt tar ansvar för varandra gör oss starka, inte bara en och en, men också tillsammans. Vi är fria att tänka och tycka det vi vill. Här fångas inga författare. Journalister får verka fritt. I Sverige respekteras de mänskliga fri- och rättigheterna. Friheten är det mest värdefulla en människa har. Allt det här vill jag fira med er idag, här i Östersund, mitt i Sverige. Och jag känner mig stolt. Idag firar vi allt det vi är stolta över i Sverige. Förra året tog Sverige ett ojämförligt stort ansvar för människor som befanns på flykt från krig, våld och förföljelse. Många svenskar visade i den stunden ett stort mod, och

en stark medkänsla, för människor som varit med om det allra värsta och därtill kanske förlorat allt. Här i Östersund och Jämtland mobiliserade ni snabbt och välkomnade många just hit. Berättelser om hur bygden snabbt organiserade sig för att ta emot stora grupper människor och ge dem husrum, vila och omsorg har nått ut i hela landet. Det var och är modigt och kärleksfullt gjort och för det vill jag och regeringen ge er vårt djupt kända tack. Det är ett Jämtland att vara stolt över både för oss och för er. Men ni vet precis som jag att inget av det här är något vi kan ta för givet. Trots att alla de friheter vi njuter kan kännas så självklara så är de faktiskt inte det. Det är något vi måste försvara varje dag. Och inte bara försvara; vårt mål måste vara att alla fritt får välja sin egen väg i livet. Och att alla får vara som de är utan att mötas av diskriminering eller hat. Ett fritt samhällsiska innebära frihet för alla. Inte bara vissa kan vara fria – och man kan inte vara bara lite fri. Friheten är absolut och icke förhandlingsbar och omfattar alla människor i ett samhälle oavsett kön, etnicitet eller sexualitet. Detta arbetar min regering för att realisera, varje dag. Men samtidigt – någonting har hänt i Sverige under de senaste åren. Vi äro också ett land som riskerar att glida i sär. Vi ser en ökad skillnad mellan stad och land, mellan dem som har arbete och dem som står utanför arbetsmarknaden. Mellan dem som bor i fattigastadsdelar och rika. Var vi bor och går i skolan avgörs i stor utsträckning av inkomst och utbildning. Och polariseringen ökar. Med det menar jag att grupper i samhället glider ifrån varandra. Sverige har på många sätt blivit ett rikare land – vi har en större mångfald av åsikter, perspektiv, erfarenheter och livsstilar än någonsin förut. Men jag ser risker – segregationen och klyftorna mellan grupper i Sverige gör att människor med olika perspektiv på tillvaron inte möts – grupper lever i allt högre utsträckning i sina egna bubblor. Det är detta som ger grogrund för polarisering och som tar sig uttryck i ett hårdare samhällsklimat. Misstänksamheten ökar och tonen hårdnar. Det är ett faktum att journalister, författare och politiker hotas till livet och det sker i Sverige, just nu, idag. Och varje gång det händer står vi alla som förlorare. Det här är en utveckling som oroar mig djupt eftersom ett polariserat samhälle är ett hot mot det Sverige vi känner och är stolta över; en gemensam syn på naturens skönhet och kraft, en väl fungerande välfärd för alla och vår frihet att få uttrycka oss och vara som vi är. Ett polariserat samhälle är ett hårdare samhälle. Jag tror att vi alla kan minnas ögonblick i livet när något som vi tidigare bara antagit plötsligt blir uppenbart. Ofta sker det när vi får ta del av en annan människas erfarenhet. Kanske genom att läsa en artikel i tidningen eller en bok. Men det kanske allra viktigaste sättet att nå nya insikter är i mötet med en annan människa. Jag tror på mötet. Och jag tror att fler möten mellan människor är ett av svaren på hur vi

ska minska klyftorna i det här landet, vid sidan om att målmedvetet arbeta för större social och ekonomisk rättvisa. Det som vi uppfattar som främmande och annorlunda får ofta bära våra egna rädslor, kanske till och med det vi föraktar. Men om vi kan mötas och lära känna varandra så blir det inte lika enkelt att prata om ett vi och ett dem. Därför arbetar regeringen aktivt för att skapa mötesplatser och gemensamma arenor för samtal och möten. Men i slutändan ligger ansvaret på oss alla, vi måste var och en försöka se bortom det främmande och annorlunda och försöka möta framtiden utan alltför många rädslor. Bästa Östersundsbor och kära jämtar, Ni har sannerligen en förmåga att suga upp det bästa iert landskap och delad med er av det på ett sätt som tilltalar både öga och gom. Matkulturen möter såväl tradition som nyskapande på ett svindlande sätt. Ni lockar med det absolut bästa fjällvärlden har att bjuda på, såväl sommar som vinter. Många är de gäster som kommer hit år efter år och många är de som stannar och slår ned sina bopålar just här. Och era insatser för människor på flykt bidrar i allra högsta grad till ett samhälle som håller ihop. De möten som ni skapat förutsättningar för har lagt grunden till något bra. Det är när vi möts så, ansikte mot ansikte, som vi ser att vi alla är människor. Vi delar fler erfarenheter än som skiljer oss åt. Vi vet vad kärlek är, vi vet vad svek gör med oss. Vi vet hur bottenlös sorg kan kännas men vi vet också hur långt mänsklig omtanke bär. Det är med utgångspunkt i alla människors unika värde men behov av samhörighet som jag önskar att vi skulle leva våra liv här i Sverige. Att säga: jag lever inte mitt liv som du lever ditt. Men jag lever gärna mitt liv bredvid dig. Jag önskar er en riktigt fin nationaldag! Tack!

Taggar

2010-tal, 2016, Kvinna, Miljöpartiet, Nationaldagen, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/alice-bah-kuhnke-tal-pa-nationaldagen-2016>